

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/162/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7513214922
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Miková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7513214922.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Mikovej a členiek senátu JUDr. Anny Slovinskej a JUDr. Zuzany Matyiovej v spore žalobcu THERMICAL s.r.o., Moyzesova 18, Košice, IČO: 45 563 586, zastúpený advokátom Mgr. Radovan Spišák, so sídlom Petzvalova 5, Košice, proti žalovanej A. B. C., nar. X.X.XXXX, bytom D. X, E., zastúpená advokátom JUDr. Ján Lemeš, so sídlom Žižkova 19, Košice, v konaní o zaplatenie 937,82 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 14. júla 2021 č.k. 13C/16/2014-238

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

N e p r i z n á v a stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice-okolie (ďalej „súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom uvedeným v záhlaví zamietol žalobu na zaplatenie sumy 937,82 eur s úrokmami z omeškania 9 % ročne žiadanými z dlžnej sumy od 5.6.2013 do zaplatenia, ktorú žalobca odôvodnil zodpovednosťou žalovanej ako prevádzkovateľky motorového vozidla zn. F. G. EVČ: C. XXX H. za škodu spôsobenú mu dňa 7.9.2011 na jeho motorovom vozidle zn. C. B. EVČ: C. XXX I., pri cúvaní žalobkyne na parkovisku na B. ul. v C.. Uplatňovaná náhrada škody zodpovedala nákladom vynaloženým žalobcom na opravu motorového vozidla za poškodený predný nárazník pod ľavým svetlometom a v stredovej časti.

Súd prvej inštancie vo veci rozhodoval opätovne potom, čo jeho v poradí prvý rozsudok zo dňa 28.11.2018, ktorým žalobe vyhovel, odvolací súd zrušil pre pochybenia v hodnotení dôkaznej situácie v spore zdôrazňujúc, že povinnosťou žalobcu je preukázať okrem vzniku škody príčinnú súvislosť medzi udalosťou majúcou pôvod v osobitnej povahe prevádzky motorového vozidla žalovanej a vznikom škody. V opätovnom konaní súd prvej inštancie vychádzal zo zistenia, že dňa 7.9.2011 bol štatutárny zástupca žalobcu B. J. upovedomený zamestnancom ochranky podniku Lesy SR, že na parkovisku pred budovou na B. K. L. C. malo byť pri cúvaní motorovým vozidlom žalovanej poškodené jeho motorové vozidlo, že žalovaná so svojím motorovým vozidlom odišla a vrátila sa zhruba po dvoch hodinách tvrdiac, že škodu nespôsobila, pričom na miesto bola privolaná aj policajná hliadka, ktorá vykonala zápis o ohliadke. Z výpovede svedka A. M. B., zamestnanca podniku Lesy SR súdu vyplynulo, že „z videnia“ pozná tak konateľa žalobcu, ako aj žalovanú, pretože obaja mali prenajaté priestory v budove Lesov SR a parkovali na parkovisku na Moyzesovej ulici, a v čase, keď malo dôjsť ku škodovej udalosti, stál pri okne a videl stáť a fajčiť žalovanú pri jej aute, následne nastúpila do svojho auta, cúvala, na čo on registroval, že v rade oproti stojacich áut sa zakolísalo auto, ktoré patrilo žalobcovi, z čoho usúdil, že doň „tľukla“, nepamätal sa, či žalovaná z auta vystúpila alebo nie, ale s autom z parkoviska odišla. Uvedenú udalosť svedok oznámil strážnej službe s tým, aby kontaktovala žalobcu ako majiteľa druhého motorového vozidla, ktoré

mala podľa jeho názoru žalovaná so svojim autom „fuknúť“. Žalovaná popierala, aby sa akýmkoľvek spôsobom dotkla motorového vozidla žalobcu alebo iného motorového vozidla, tvrdila, že neregistrovala žiadne „fuknutie“, vrátila sa na parkovisko potom, čo ju niekto telefonicky kontaktoval s tým, že mala poškodiť iné motorové vozidlo a udalosť rieši dopravná polícia. Žalovaná uvádzala, že hliadka polície odfotovala obe motorové vozidlá, v prípade jej motorového vozidla konštatovali, že je nepoškodené, avšak zistili staršie poškodenia na prednom nárazníku motorového vozidla žalobcu. Poukázala na to, že v jej motorovom vozidle sa v čase udalosti nachádzala N. O.. Svedkyňa N. O. potvrdila, že sa zdržiavala v motorovom vozidle žalovanej, keď stála na parkovisku na Moyzesovej ul. a potom, čo žalovaná do auta nasadla, z parkoviska odišli, neregistrovala žiadne „fuknutie motorového vozidla“, inak by určite by vystúpili. Na parkovisko na Moyzesovú sa vrátili so žalovanou potom, čo žalovanú kontaktoval nejaký pán, že malo dôjsť k škodovej udalosti, na parkovisku bola tiež prítomná policajná hliadka. Súd konštatoval, že svedok A. B. sa nevedel vyjadriť, či svedkyňa O. bola v aute žalovanej alebo nie, pretože on registroval iba žalovanú ako pri aute fajčila a následne doň nasadla. Zo zápisnice o ohliadke miesta priestupku z 7.9.2011 spísaného OO PZ Košice-Staré mesto, nadstrážmajstrom Grejtákom súd zistil, že na vozidle žalobcu zaparkovanom na ul. B. vo dvore bolo viditeľné poškodenie predného nárazníka pod ľavým svetlometom a stredovej časti, ktoré poškodenie stredovej časti bolo staršieho dáta. Svedok A. I., ktorý vykonával ohliadku na mieste činu si vo výpovedi nevybavoval podrobnosti o priebehu šetrenia, ani to, kto bol pri ohliadke prítomný, ale uviedol, že z prítomných osôb sa zapisujú údaje iba tých, u ktorých je to potrebné pre účely ďalšieho vyšetrovania. Z poisťovného spisu Poisťovne Wüstenrot a.s., ktorá bola vykonávateľom poistenia zodpovednosti za škodu motorového vozidla žalovanej súd zo zápisu o poškodení zo dňa 8.12.2011 a dotačnej ohliadky zo dňa 12.1.2012 zistil, že na motorovom vozidle žalobcu bol poškodený predný nárazník, u ktorého bola doporučená výmena, keď pri ohliadke bolo uvedené, že výstuha je prasknutá a kompozit pretlačený. Poisťovňa žalovanej škodu žalobcovi neuhradila, pretože žalobca nepredložil poisťovňou žiadané doklady, a po dodatočnom uplatnení nároku v roku 2013 poisťovňa oznámila žalobcovi, že jeho nárok je premičaný. Pretože žalovaná bola presvedčená, že žiadnu škodu na motorovom vozidle žalobcu nespôsobila, osobne poistnú udalosť nehlásila. Výpoveďou štatutára žalobcu a jeho brata B. J., faktúrou č. 003/2012 na sumu 937,82 eur mal súd v konaní preukázané, že prasknutý predný nárazník vozidla žalobcu bol opravený v servise, ktorý patrí bratovi žalobcu, čo žalobca odôvodnil tým, že v autorizovanom servise by boli náklady mnohonásobne vyššie.

Súd prvej inštancie posudzoval predpoklady zodpovednosti žalovanej za škodu v zmysle §420, §427 Občianskeho zákonníka (OZ) konštatujúc, že jednou zo zákonných požiadaviek vzniku zodpovednosti je existencia príčinnej súvislosti medzi tvrdenou škodou a porušením právnej povinnosti resp. udalosťou. Vychádzal zo zásady voľného hodnotenia dôkazov podľa § 191 Civilného sporového poriadku (CSP) prihliadal na splnenie povinnosti tvrdenia a dôkaznú povinnosť strán sporu v zmysle Čl.8,9,15 Základných princípov CSP a §185 CSP a dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno o dôvodnosti svojho nároku, lebo nebola preukázaná pravdivosť jeho tvrdení, že vznik škody na jeho motorovom vozidle bol v príčinnej súvislosti s prevádzkou motorového vozidla žalovanej.

Súd uviedol, že len zo svedeckej výpovede A. B. nemožno vyvodiť záver, že na vozidle žalobcu bola spôsobená škoda prevádzkou motorového vozidla žalovanej, pretože výpoveď svedka môže mať priamu výpovednú hodnotu len ku skutočnosti, že mohlo dôjsť ku kontaktu vozidiel, no vo vzťahu k vzniku poškodenia na vozidle žalobcu má len nepriamy dôkazný význam. Súd zdôraznil, že na vozidle žalovanej nebola zistená žiadna škoda, čo bolo potvrdené aj príslušníkmi policajného zboru, ktorí vykonávali ohliadku, z čoho vyvodil, že nedošlo k žiadnemu nárazu s vozidlom žalovanej. Poukázal na to, že pri hodnotení nepriamych dôkazov, možno skutočnosť preukazovanú takýmito dôkazmi považovať za zistenú len v prípade, ak na základe výsledkov hodnotenia nepriamych dôkazov je možné nadobudnúť istotu o tom, že takáto skutočnosť sa naozaj stala, no nemožno vychádzať len z nejakej pravdepodobnosti vzniku udalosti. Považoval za zistené, že v danom prípade nebolo možné s istotou konštatovať, že došlo k udalosti, z ktorej žalobca vyvodzuje vznik škody, lebo výsledky vykonaného dokazovania sú založené len na nejakej pravdepodobnosti, z čoho mu vyplynulo, že žalobca neunesol dôkazné bremeno v konaní, preto žalobu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP priznajúc plne procesne úspešnej žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhoval, aby odvolací súd rozhodnutie zmenil a jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu a priznal mu tiež náhradu vzniknutých trov. Žalobca zastával názor, že v konaní uniesol dôkazné bremeno vyplývajúce z hmotnoprávnej normy upravujúcej nárok na náhradu škody a naopak bola to žalovaná, ktorá neuniesla dôkazné bremeno, ktoré sa na ňu presunulo, lebo iba popierala tvrdenia žalobcu a svoju obranu založila na výsluchu spornej a nedôveryhodnej svedkyne O., čo v konaní namietal. Odvolateľ uviedol, že faktúrou za opravu poškodeného motorového vozidla preukázal výšku uplatnenej škody, ktorá bola minimalizovaná a objektivizovaná práve tým, že nebola vykonávaná v autorizovanom servise, keď o rozsahu vykonanej opravy bol vypočítaný aj jeho brat B. J.. Bezprostredne po škodovej udalosti bola vykonaná ohliadka jeho motorového vozidla políciou aj poisťovateľom žalovanej. Výpoveď svedka B. o priebehu škodovej udalosti korešponduje zisteným škodám na motorovom vozidle žalobcu, keď svedok B. priamo videl žalovanú nastupovať do vozidla a spôsobiť škodovú udalosť, ktorú podrobne opísal, preto dôkazy vo vzájomnej súvislosti preukazujú nárok žalobcu. Zápisnica o ohliadke spísaná OR PZ Košice v deň vzniku škody 7.9.2001 podľa názoru žalobcu preukazovala, že pod ľavým svetlom je poškodenie nové, staršie bolo iba v stredovej časti. Aj v prípade, ak by na vozidle nebola aj staršia škoda, nebolo by možné oddeliť, ktorá škoda je staršieho pôvodu a ktorá nového, preto to dopomohlo k istote, že nová škoda bola spôsobená žalovanou bezprostredne po náraze, ktorú videl svedok B.. Odvolateľ vytýkal súdu, že dopopredia postavil výsluch svedkyne O., ktorá je známou žalovanej, oproti čomu svedok B. nie je priateľom konateľa žalobcu, ani jeho zamestnancom. Výpoveď tejto svedkyne považoval za účelovú, lebo ako svedok bola navrhnutá až s odstupom času, nebola vypočutá na mieste nehody políciou, čo by sa zaiste stalo, ak by bolo potrebné preukázať pravdivosť jej tvrdení. Žalobca považoval za nesprávne, ak súd v jeho neprospech hodnotil to, že na vozidle žalovanej neboli žiadne stopy po kontakte vozidiel, lebo za dôležité považoval umiestnenie deformačných zón, na čo poukazoval súd vo svojom skoršom vyhovujúcom rozhodnutí. Okolnosť, že na vozidle žalovanej nebolo žiadne viditeľné poškodenie, alebo že nepocítila žiadny náraz, neznamená, že nedošlo k vzniku škody na motorovom vozidle žalobcu. Žalobca zastával tiež názor, že v konaní nebolo preukázané, aby na motorovom vozidle žalovanej nebola zistená žiadna škoda. Vytkol súdu tiež vadu nesprávneho právneho posúdenia veci, pokiaľ v konaní neaplikoval § 427 OZ, keď otázka zavinenia je vo vzťahu k zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel irelevantná, lebo ide o zodpovednosť objektívnu. Zdôraznil, že hodnotenie dôkazov neznamená ľubovôľu hodnotiaceho, ale vychádza sa z úvahy o pravdivosti tohto ktorého dôkazu, a podľa názoru žalobcu súd dospel k záveru, že ku zrážke vozidiel nedošlo, vychádzajúc len z tvrdení žalovanej.

Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadrila.

Krajský súd v Košiciach na základe podaného odvolania prejednal spor podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario bez nariadenia odvolacieho pojednávania, preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v medziach odvolania, t.j. v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1,2 CSP (vymedzenom odvolacími dôvodmi a námietkami odvolateľa uvedenými v odvolaní) a § 379 CSP, spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, preto rozsudok vrátane výroku o trovách konania potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP, lebo z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov je vecne správny.

Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 22. septembra 2022 v pojednávacej miestnosti č. 202, II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v súlade s § 219 ods.3 CSP.

K otázke právneho posúdenia nároku odvolací súd uvádza, že z odôvodnenia rozsudku ako i v rozhodnutí citovanej právnej úpravy (bod 15. až 24., 33. až 36., 49., 50 odôvodnenia) vyplýva, že súd prvej inštancie vychádzal pri hodnotení dôvodnosti žalobou uplatneného nároku zo zodpovednosti žalovanej za škodu titulom jej zodpovednosti ako prevádzkovateľa motorového vozidla podľa § 427 OZ. Nad rámec konania použitá citácia § 420 OZ a právnou teóriou vymedzené všeobecné predpoklady vzniku zodpovednosti

za škodu, nemali vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia súdu, ktoré nespočívajú na hodnotení existencie „zavinenia“ žalovanej na vzniku škody, ale neunesení dôkazného bremena žalobcu o vzniku škody v príčinnej súvislosti s tvrdenou prevádzkou motorového vozidla žalovanej.

Odvolať žalobcu je v zásade založené na polemike so spôsobom hodnotenia dôkazov súdom prvej inštancie, ktorý nesúhlas žalobcu a odlišné nazeranie na presun dôkazného bremena v spore nemá vplyv na správnosť skutkových zistení súdu vyplývajúcich z vykonaného dokazovania a ich právne posúdenie so záverom vyznievajúcim v neprospech žalobcu.

Pri hodnotení dôkazného bremena v spore súd prvej inštancie vychádzal z princípu kontradiktórnosti civilného sporového konania, povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti strán (§ 132, § 150, § 153 CSP), keď dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností zaťažuje stranu sporu, ktorá z existencie tejto skutočnosti vyvodzuje pre seba priaznivé právne následky. Okruh skutočností, ktoré sa týkajú povinnosti tvrdenia a povinnosti dôkaznej vyplývajú z hypotézy právnej normy, od ktorej sa nárok uplatňovaný v spore odvíja, čím je daný aj rozsah dôkazného bremena. V predmetnom spore vychádza z objektívnej zodpovednosti žalovanej vyplývajúcej z § 427 ods. 1 OZ, podľa ktorej žalovaná zodpovedá za škodu vyvolanú osobitnou povahou prevádzky jej motorového vozidla. Povinnosťou žalobcu bola teda preukázať, že ním tvrdené poškodenie na prednom nárazníku jeho motorového vozidla vzniklo v priamej príčinnej súvislosti s udalosťou majúcou pôvod v prevádzke motorového vozidla žalovanej. Príчинná súvislosť by tu bola daná za situácie, ak vznik škody a udalosť vyplývajúca z prevádzky motorového vozidla – tvrdené cúvanie, boli príčinou vzniku škody vrátane rozsahu jej následkov, keď nestačila iba pravdepodobnosť príčinnej súvislosti, ale túto bolo nevyhnutné preukázať. Pre posúdenie zodpovednosti žalovanej za škodu mala zásadný význam otázka, v čom konkrétne spočívala škoda na motorovom vozidle žalobcu, a či tu je daný vzťah príčiny a následku medzi tvrdenou povahou prevádzky motorového vozidla žalovanej (cúvanie) a vznikom škody na motorovom vozidle žalobcu.

Z obsahu vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva existencia škody na motorovom vozidle žalobcu i rozsah nákladov vynaložených na jeho opravu. Spornou okolnosťou je, či k vzniku tejto škody došlo v dôsledku prevádzky motorového vozidla žalovanej. Spornosť tejto otázky vystala z vyhodnotenia výpovedí svedkov B. a svedkyne O.. Svedok B. mal z okna vidieť motorové vozidlo žalovanej cúvať a registroval ako sa zakývalo motorové vozidlo žalobcu, z čoho usúdil na stret (ťuknutie) motorových vozidiel. Svedkyňa O., ktorá mala v čase udalosti sedieť v aute žalovanej ako spolujazdkyňa, žiadne „ťuknutie“ do iného motorového vozidla nevidovala. Pre záver o tom, či uvedené vyjadrenia sú spôsobilé potvrdiť existenciu príčinnej súvislosti medzi škodou na motorovom vozidle žalobcu a „cúvaním“ motorového vozidla žalovanej bolo potrebné vyhodnocovať tieto dôkazy v kontexte ďalších dôkazov vykonaných v konaní, ktoré boli označené stranami sporu. Ak žalobca chcel byť v spore úspešný, musel produkovať dôkazy, ktoré by v kontexte ďalších dôkazných prostriedkov preukazovali, že to bola práve prevádzka motorového vozidla žalovanej, v príčinnej súvislosti s ktorou došlo k vzniku škody. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom, že výsledok hodnotenia dôkazov neumožňuje prijať záver o pravdivosti tvrdení žalobcu, že k poškodeniu jeho vozidla došlo práve v dôsledku stretu s motorovým vozidlom žalovanej. Zápisnica o ohliadke miesta priestupku vyhotovená orgánmi policajného zboru vo veci ČVS:ORP-831/SM-KE-2012 podľa svedka I., ktorý zápis o ohliadke vykonával, zaznamenáva všetky podstatné skutočnosti. Podľa jej obsahu zachytáva len poškodenie motorového vozidla žalobcu, nie aj poškodenie motorového vozidla žalovanej, je zrejmé, že poškodenie motorového vozidla žalobcu bola tiež staršieho dáta, (to by aj v prípade iného hodnotenia skutkového stavu vyžadovalo preukázanie, že výmena prasknutého blatníka bola nutná práve v súvislosti s „kontaktom“ s motorovým vozidlom žalovanej, nie v súvislosti so starším poškodením), z ohliadky bola vyhotovená fotodokumentácia ako je obsahom pripojeného a v konaní oboznámeného spisu ČVS:ORP-831/SM-KE-2012, na ktorej je zachytené vozidlo žalovanej bez akýchkoľvek známok poškodenia a je vybavené tzv. cúvacími senzormi. Zistené okolnosti z ohliadky boli aj dôvodom, pre ktoré orgány činné v trestnom konaní odmietli oznámenie štatutárneho zástupcu žalobcu na žalovanú o spáchaní prečinu poškodzovania cudzej veci. V tejto súvislosti odvolací súd tiež poukazuje na fakt, že z výpovede brata žalovaného, ktorý vykonal opravu poškodeného motorového vozidla vyplýva, že poškodenie na nárazníku motorového vozidla žalobcu vzniklo takým nárazom iného vozidla, ktorý tam zanechal zvyšky laku z tohto iného vozidla. Za takých okolností sa javí ako vylúčené, aby motorové vozidlo žalovanej ostalo nepoškodené, ak sa na

motorovom vozidle žalobcu mali nachádzať zvyšky laku. Vyhodnotenie dôkaznej situácie v neprospech žalobcu podporuje aj fakt, že nerefletoval na výzvu poisťovateľa žalovanej na predloženie všetkých dokladov na preukázanie nároku na náhradu škody, keď niet žiadneho racionálneho dôvodu, prečo by žalobca nedosiahol uspokojenie od poisťovne škodcu, ak by skutočne bola daná príčinná súvislosť medzi tvrdenou škodou a prevádzkou vozidla žalovanej. Pokiaľ žalobca napriek existujúcej dôkaznej situácie v spore zastával názor, že za vznik škody zodpovedá podľa § 427 OZ žalovaná, na preukázanie príčinnej súvislosti nepostačovali jeho úvahy o kvalite nárazníkov, výške vozidiel a pod., ale tieto bolo potrebné podložiť odborným znaleckým posúdením. Zhrnúc vyššie uvedené, pri aplikovaní zásady vymedzenej § 191 CSP v zmysle ktorej súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, je odôvodnený záver, že žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno o tom, že za škodu na jeho motorovom vozidle zodpovedá práve žalovaná titulom zodpovednosti v zmysle § 427 OZ. Len samotná existencia škody a svedectvo A. B., ktorý mal evidovať „zakývanie vozidiel“ nie sú v kontexte ďalších dôkazov - výpovede svedkyne O., zápisu o ohliadke z miesta poškodenia, fotodokumentácie a výpovede svedka B. J. o charaktere a rozsahu poškodenia na motorovom vozidle žalobcu, spôsobilé preukázať existenciu príčinnej súvislosti. Rozsudok súdu prvej inštancie o zamietnutí žaloby je preto vecne správny, vrátane zákonu zodpovedajúceho výroku o nároku na náhradu trov konania, z ktorých dôvodov bol v celom rozsahu potvrdený.

Rozhodnutie o náhrade trov odvolacieho konania vyplýva z § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Odvolateľovi, ktorý bol v konaní neúspešný, nepatrí právo na náhradu trov konania, strane žalovanej trovy nevznikli, preto odvolací súd nepriznal žiadnej strane sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné (§ 355 CSP).

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje

sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).